Я хочу бути отаким, як ті,
що поночі летять на диких конях,-
їх смолоскипи, стиснуті в долонях,
гонитви вітер звихрив, мов чуби.
Хотів би я летіти, як човном,
велично розгорнувшись, наче прапор
весь темний, тільки золотий шолом
мигтів би в млі. За мною чути біг
іще десятка воїнів моїх,-
шоломи їхні то блищать, мов скло,
то бовваніють темно, сліпо й зло.
Хтось поруч мене засурмив нараз
і повнить простір криками сурми,
і чорна самота поймає нас,-
крізь неї ринем, як примари, ми.
Тікають площі перед нами пріч,
доми стають навколішки лякливо,
криві провулки в'ються увсебіч,-
б'ють землю наші огирі, як злива.

1902-1903

Перекладач: Микола Бажан